

# РЕШЕНИЕ

№ 770

гр. Бургас, 19.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,** в  
публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и  
четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА Д. ЧАВДАРОВА

при участието на секретаря Мирослава Хр. Енчева  
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА Д. ЧАВДАРОВА Гражданско дело  
№ 20232120104269 по описа за 2023 година  
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XIII от ГПК.

Образувано е по предявен от "ДИМИ ТРАНС" ООД, ЕИК \*\*\*\*\*, със  
седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*, представлявано от управителя  
П.Н.Д., срещу "КРАЛЕВ" ЕООД, ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на  
управление: гр. Б\*\*\*\*, представлявано от управителя Н.Е.К., иск с правно  
основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 327, ал.1 от ТЗ, за  
приемане на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи  
на ищеца сумата от **5980 /пет хиляди деветстотин и осемдесет лева/ с вкл.**  
**ДДС, след прекратяване с влязло в сила Определение № 624/24.01.2024г. на**  
**производството по делото в частта, относно сумата в размер на 8000 лева**  
**с вкл. ДДС, дължима по фактура № 0000016285/30.06.2018г., поради**  
**оттегляне на иска в тази част с оглед извършено доброволно плащане на**  
**същата след образуване на делото, представляваща незаплатена цена на**  
**извършени въз основа на неформален договор между страните от м. юни**  
**2018г. транспортни и товаро-разтоварни услуги, за която сума са издадени**  
**фактура № 0000016285/30.06.2018г. на обща стойност 10140 лева с вкл. ДДС,**  
**от която след частичното плащане остават дължими 2140 лева с вкл. ДДС и**  
**фактура № 0000016323/19.07.2018г. на стойност 3840 лева с вкл. ДДС, ведно**  
**със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението –**  
**25.05.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е**  
**издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК №**  
**\*\*\*\*\*/26.05.2023г. по ч.гр.д. № \*\*\*\*\*/2023г. по описа на БРС.**

По твърдения на ищеца в исковата молба и уточняващата я такава, в

средата на м. юни 2018г. между страните е сключен неформален договор, по силата на който ищецът се е задължил да извърши в полза на ответника транспортни и товаро-разтоварни услуги, а именно: 30 курса превоз /в т.ч. товарене и разтоварване/ на електроди от гр. Бургас до гр. Българово, с уговорена обща цена за превоза и товаро-разтоварните услуги в размер на 8450 лева без ДДС, съответно 10140 лева с ДДС, за която сума е издадена фактура № 0000016285/30.06.2018г.; 2 курса превоз /в т.ч. товарене и разтоварване/ на електроди от място, посочено в издадената за това фактура като „\*\*\*“ до гр. Бургас, както и 8 курса /в т.ч. товарене и разтоварване/ на електроди от гр. Българово до гр. Бургас с уговорена обща цена за десетте курса в размер на 3200 лева без ДДС, съответно 3840 лева с ДДС, за която сума е издадена фактура № 0000016323/19.07.2018г. Сочи се, че уговореният между страните падеж на задължението по всяка фактура е 10 дни след датата на издаването □. Излага се, че въпреки изпълнението от страна на ищеца на уговорените транспортни и товаро-разтоварни услуги, сумите по издадените за същите фактури не са заплатени от ответника. Поради това ищецът подал заявление по реда на чл. 410 ГПК, въз основа на което, по ч.гр.д. № \*\*\*\*\*/2023г. по описа на БРС в негова полза била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК. На основание чл. 415, ал. 1 ГПК, същият е бил уведомен, че може да предяви иск за установяване на вземането си по заповедта, предвид оспорването □ от длъжника – настоящ ответник с възражение по чл. 414 ГПК.

По същество се моли за уважаване на предявения иск, ведно с присъждане на сторените разноси в исковото и заповедното производство.

В срока по чл. 131 ГПК ответното дружество, редовно уведомено, не е депозирало отговор на исковата молба.

В открито съдебно заседание по делото ищцовото дружество се представлява от адв. К., която поддържа иска и моли за уважаването му, ведно с присъждане на сторените по делото разноси, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответното дружество, редовно призовано, не изпраща представител в открито съдебно заседание.

**След преценка на събрания по делото доказателствен материал и като съобрази доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:**

Предявеният положителен установителен иск е с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 327, ал.1 от ТЗ.

Същият съдът приема за допустим, доколкото са налице общите предпоставки за съществуването и надлежното упражняване на правото на иск, както и специалните такива, свързани с реда за търсената защита по чл. 422, ал. 1 ГПК (съгласно т. 10а от Тълкувателно решение по тълк. дело № 4/2013г., ОСГТК на ВКС), установени от приобщеното заповедно дело.

Основателността на така предявения иск е обусловена от успешно проведено от ищеца пълно и главно доказване на следните елементи от фактическия състав на предявения иск, а именно: наличието на валидно сключен неформален договор между страните с предмет процесните

транспортни и товаро-разтоварни услуги; своята изправност по договора – точно изпълнение на възложените му услуги; размера на договореното възнаграждение за същите и настъпването на уговорения падеж за заплащането му.

По делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която, неоспорено от страните, съдът кредитира изцяло като обективно дадено и даващо компетентен и добре обоснован отговор на поставените задачи. От същото се установява, че издадените от ищеца две процесни фактури – фактура № 0000016285/30.06.2018г. и фактура № 0000016323/19.07.2018г., приобщени като писмени доказателства по делото, са осчетоводени в счетоводствата на ищеца и на ответника, вписани са в дневниците за покупки на ответника /с посочен доставчик "ДИМИ ТРАНС" ООД/, както и че ответникът е упражнил правото си да ползва данъчен кредит по тях.

Съгласно трайно установената съдебна практика на ВКС, фактурата може да се приеме като доказателство, установяващо сключен договор за търговска продажба на движими вещи, в случаите, когато съдържа съществени елементи от съдържанието на сделката като вид на закупената стока, стойност, начин на плащане, имена на купувача и продавача, респ. на техните представители, време и място на сключване на продажбата. Дори фактурата да не съдържа всички предвидени в Закона за счетоводството реквизити, в т. ч. и подпис на купувача, или да е оспорена в процеса, съдът е длъжен да прецени доказателственото ѝ значение за удостоверените в нея факти заедно с всички останали доказателства по делото, включително с извънсъдебното признание на оспорващата страна, за каквото следва да се счита частичното плащане по фактурата. От своя страна вписването на фактурата в дневниците за продажби и покупки на продавача и купувача, отразяването на стойността ѝ в справките-декларации по ЗДДС и ползването на данъчен кредит във връзка с нея са обстоятелства, релевантни към възникване на продажбеното правоотношение, по повод на което е съставена. В този смисъл са Решение № 252 от 03.01.2013г. на ВКС по т. д. № 1067/2011г.; Решение № 71 от 08.09.2014г. на ВКС по т. д. № 1598/2013 г., II т. о., ТК; Решение № 96 от 26.11.2009г. на ВКС по т.д. № 380/2008г., I т.о. и др.

В случая представените по делото фактури на обща стойност 13980 лева, съдържащи индивидуализация на предоставените транспортни и товаро-разтоварни услуги, тяхната стойност, начин на плащане, имена на получателя и изпълнителя, време и място на сключване на сделката, както се установи от заключението по приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, са отразени в счетоводството и от ответното дружество, а сумите по тях са включени регистрите му за покупки по ДДС. По същите ответникът е ползвал и данъчен кредит, а на 21.09.2023г., съгласно експертното заключение, е извършил и частично плащане в размер на 8000 лева по фактура № 0000016285/30.06.2018г., след което остатъкът по нея възлиза на 2140 лева.

В случай, че е имал възражения по тези сделки, поради недоставяне на стоката или друго обстоятелство, то ответникът е следвало да ги изложи

незабавно. Фактът, че е осчетоводил фактурите, без да изложи никакви възражения по тях /доказателства, а и твърдения в тази насока не са ангажирани по делото/, както и извършеното частично плащане по фактура № 0000016285/30.06.2018г., следва да се тълкува като неизгодно за него обстоятелство – признание, че посочените във фактурите транспортни и товаро-разтоварни услуги са реално получени от него.

Ответникът не е ангажирал доказателства за заплащане на процесните фактури /остатъкът по фактура № 0000016285/30.06.2018г. и цялата сума по фактура № 0000016323/19.07.2018г./, не е навел и твърдения в тази връзка, поради което и при липса на оспорване на факта на настъпилия падеж по същите /по твърдение на ищеца – 10 дни след издаване на съответната фактура/, съдът приема, че задължението по тях е дължимо.

По изложените съображения предявеният иск се явява основателен и като такъв следва да бъде уважен изцяло, ведно с присъждане на законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението до окончателно изплащане на задължението.

**Относно съдебно-деловодните разноски:**

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед изхода на делото, своевременно направеното искане за присъждането им и представените доказателства за тяхното извършване, в полза на ищцовото дружество следва да бъдат присъдени и сторените по настоящото делото разноски в общ размер на 1420 лева, от които: 280 лева – внесена държавна такса; 300 лева – възнаграждение на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна експертиза и 840 лева – заплатен адвокатски хонорар.

Съгласно задължителните указания, дадени в т. 12 на Тълкувателно решение № 4/2013г. от 18.06.2014г. по тълк. дело № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство. Такива са присъдени с издадената заповед за незабавно изпълнение в размер на 1239,60 лева, от които 279,60 лева – внесена държавна такса и 960 лева – заплатено адвокатско възнаграждение. Предвид уважаването на иска изцяло, така сторените в заповедното производство разноски следва да бъдат възложени в тежест на ответника.

Водим от горното, съдът

**РЕШИ:**

**ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО** в отношенията между страните по предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК установителен иск, че ответникът "КРАЛЕВ" ЕООД, ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. Б\*\*\*\*, представлявано от управителя Н.Е.К., **ДЪЛЖИ** на ищеца "ДИМИ ТРАНС" ООД, ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*, представлявано от управителя П.Н.Д., сумата от **5980 /пет хиляди деветстотин и осемдесет лева/ с вкл. ДДС**, представляваща незаплатена

цена на извършени въз основа на неформален договор между страните от м. юни 2018г. транспортни и товаро-разтоварни услуги, за която сума са издадени фактура № 0000016285/30.06.2018г. на обща стойност 10140 лева с вкл. ДДС, от която след частичното плащане остават дължими 2140 лева с вкл. ДДС и фактура № 0000016323/19.07.2018г. на стойност 3840 лева с вкл. ДДС, **ведно със законната лихва**, считано от датата на подаване на заявлението – 25.05.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № \*\*\*\*\*/26.05.2023г. по ч.гр.д. № \*\*\*\*\*/2023г. по описа на БРС, **на осн. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 327, ал.1 от ТЗ.**

**ОСЪЖДА "КРАЛЕВ" ЕООД, ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. Б\*\*\*\*\*, представлявано от управителя Н.Е.К., ДА ЗАПЛАТИ на "ДИМИ ТРАНС" ООД, ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*\*, представлявано от управителя П.Н.Д., сумата от **2659,60 лева /две хиляди шестстотин петдесет и девет лева и шестдесет стотинки/**, представляваща сторени от ищеца съдебно-деловодни разноси, от които 1420 лева – разноси в исковото производство и 1239,60 лева – разноси в заповедното производство, **на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.****

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на препис от същото на страните.

**ПРЕПИС** от решението да се връчи на страните, на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Бургас: \_\_\_\_\_